

LES INJECCIONS DE GOMA I ELS EFECTES SECUNDARIS DE L'HIDRAT DE CLORAL

per

R. CARRASCO FORMIGUERA

L'administració d'hidrat de cloral associat amb la morfina a dosis suficients per a produir efectes anestèsics, dóna lloc a diferents efectes secundaris, entre ells disminució molt marcada de la pressió arterial, refredament progressiu de l'animal, que arriba a ésser molt considerable inhibició renal, de vegades absoluta i molt duradora i rebel, i, finalment, hiperglucèmia. Aquests efectes secundaris constitueixen, en certs casos, inconvenients molt seriosos per a l'ús de l'hidrat de cloral com a anestèsic en l'experimentació fisiològica. Hem pensat que l'ús simultani o previ de les injeccions intravenoses de solucions de goma aràbiga, que tan brillants resultats ha donat a la prevenció i tractament del xoc traumàtic i experimental, potser suprimiria o corregiria els esmentats efectes secundaris de l'anestèsia cloral-morfina, i he emprès una sèrie d'experiències per a estudiar aquesta qüestió. Els meus experiments no són encara prou nombrosos per a poder-hi fundar conclusions definitives; però els resultats fins ara obtinguts em semblen prou interessants per a donar-ne a conèixer un resum a la SOCIETAT DE BIOLOGIA.

L'ús simultani o previ de les injeccions de solució de goma aràbiga no suprimeix pas d'una manera absoluta el conjunt dels efectes secundaris de l'anestèsia cloral-morfina.

La disminució de la pressió arterial es presenta ràpidament, però és molt menys marcada que sense l'ús de goma. Demés, torna a augmentar ràpidament, si bé no arriba al nivell primitiu mentre l'animal es manté adormit.

El refredament és molt més lent i menys pronunciat que quan no s'emplea goma. Un animal que havia rebut una dosi d'anestèsic doble de la que correspon al seu pes, dues hores després del començament de l'anestèsia es mantenia a 39° C. (cal tenir en compte que es tractava d'un gos gran).

La inhibició renal molt sovint no es presenta en absolut. En els casos en què s'ha presentat, hi havia motius per a sospitar l'existència de lesions renals, i d'altra banda, ha cedit fàcilment en ésser injectada una petita quantitat de sèrum fisiològic.

La hiperglucèmia no es presenta o és insignificant quan la dosi de cloral és la que correspon al pes del gos o a un pes lleugerament superior. Es produeix tan sols quan la quantitat de cloral injectada és notablement superior a la dosi necessària per a obtenir efectes anestèsics; per exemple, el doble de la dosi que correspon al pes del gos. En aquests casos és sempre superior a la que dosis semblants produeixen als gossos als quals no s'ha administrat goma.

Laboratori de Fisiologia. Facultat de Medicina.